

LO TEATRO CATALÀ

ANUNCIS
Y RECLAMS
à preus
CONVENCIONALS

PERIODICH SETMANAL INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ
Y ADMINISTRACIÓ
carrer Aribau
93, 3.er, 1.^a

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . . 1.00 pesseta trimestre.
Fora. 1.50 » »

ULTRAMAR

(Semestre. 7 pessetas
Un any. . . 12 » »)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atressat. . . 15 »

NOSTRE GRABAT

Oportú es adomar aquesta primera plana ab lo tretrato que hi posem.

Es lo de una cantant d' ópera que en pocas funcions que va donar fa vuyt anys en l' antich teatro del Bon Retiro, va tenir guanyadas fortas y verdaderas simpatias.

¿Quin de nostres aficionats á la ópera no recorda la inauguració de la temporada de 1884 ab l' ópera de Bellini *I puritani*?

Donchs, precisament aquesta ópera va lograr excelent acullida per lo mérit excepcional y per lo talent de la notable

prima donna lleujera Maria Listz que interpretava ab gran maestría lo paper de tiple en lo que arebataba 'ls espectadors que omplian

sempre de gom á gom aquell espayós y anyorant local.

La senyora Listz va crearse prompte una re-

putació en *I puritani*; pero no van ser menos celebrats los triunfos que va obtenir en *La traviata*, *Lucia* y *Rigoletto*, obras totas que portaba primorosament estudiadas baix la direcció de son espos lo mestre Rucagli y que aquí va cantar, concertant los spartitos, ja dit mestre, ja nostra paísá lo distingit Sr. Perez Cabrero.

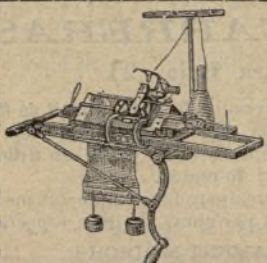
Hem dit qu' era oportú posar semblant retrato, y ho es pera recordar qu' en aquells anys s' havian sentit ja en teatros populars cantan-

tas prou bonas que, com la de qui parlem, feyan innecessari l' auxili d' óperas novas de aparato á que avny s' ha de recórrer. — P.

Sra. Maria Listz

VICTORIA

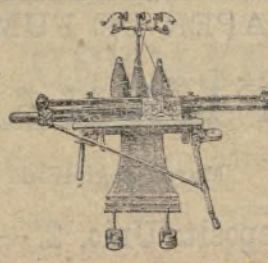

¡VICTORIA!

Es la máquina mes perfeccionada y la que proporciona la millor manera de guanyarse la vida á casa. S' hi fan mitjas, calcetins, camisetes, y demás géneros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis. Pera tota classe de datos, dirijirse al operari constructor

N. AGUSTI MANYOSA

Archs de Junqueras, 4. 1.er

CONCORDIA

Ayuntamiento de Madrid

ALS SRS. SUSCRIPTORS

y al públich en general.

Com veurán uns y altre, aquet número es extraordinari:

Al publicarlo aixís, y sense augment de preu, ho fa aquesta Direcció ab la idea de compensar la falta del corresponent á la darrera setmana, que no va surtir á llum, á causa de la impossibilitat de publicarlo per ineludibles y apremiant ocupacions del Director, per ausència forosa del redactor de torn y per malaltia de un dels principals col·laboradors.

Serveixi de descárrech aquesta explicació y vegin nostres abonats la bona voluntat que demostra pera complaurels, lo número que correspon el dia d' avuy.

La propietat intelectual

II

Que la propietat literaria, per més que siga lògicament considerada digna de las prerrogativas inherents á tota propietat, resulta una cosa injusta y privilegiada tal com la lley actual la protegeix, es fácil demostrarlo.

Lo propietari d' una finca, si ha pensat ferse la finca en Barcelona, per exemple, després que ha realisat son propòsit; això es, quant la té construhida y habitada, 'n cobra lloguers á Barcelona, y si vol cobrar lloguers ó drets en Zaragoza, Madrid ó en altres punts, es precis que en cada un d' aquestos punts s' hi fassi edificar la corresponent casa de la seva pertinenencia. L' industrial, duenyó d' una fàbrica de qualsevol classe que siga, si be pot tréurer lucro ó renda d' aquella fàbrica ahont se fan productos de la seva especial invenció, tréu sols los rendiments que li proporciona lo treball d' aquella sola fàbrica, y si 'n desitja més de lucro, té precissió de aixecar novas fàbricas. Lo célebre Edison, que ab sa privilegiada inteligencia ha lograt descobrir un dels primers invents de la humanitat, quant vén un fonógrafo, un teléfono ó un aparato creat per la seva gran inteligencia inventora, solament logra benefici d' aquell aparat y, sentne propietari y únic inventor, per tenir nova ganancia, es indispensable que vengui un nou aparat.

Lo sastre ó 'l guardarropa de teatro, que percibeixen drets de las empresas, si volen cobrar emoluments de més de una á la vegada, se veuen obligats á provehirse de més de un vestuari ó de varios objectes iguals de guardarropia.

L' actor, l' actriu ó 'l cantant, que ab son geni creador donan vida y reals al personatjes

que representen, sols cobran sou (que 's lo producto que 'ls dona la seva inteligencia) d' un sol teatro y no de varios d' ells á un mateix temps. L' empresari, per fi, que es casi sempre lo qui fa treballar més la seva forsa intelectual que dona la vida á tothom que depend del seu teatro, si obté beneficis com producto de las propias ideas que, després de pensadas, ha realisat ans d' arribar al terme de la campanya artistica, sols son aquestos los que ha obtingut per sa acertada gestió, fruyt y propietat de sa inteligencia en lo colisseu qu' ab acert ha regentat.

Aixó que succeheix en tota mena de propietat, no resa aixís mateix ab la quetant pomposament s' anomena avuy en dia propietat intelectual.

L' autor d' un sainete qualsevol, tinga ó no tinga mérit, hagi aquell ó no passat anys y més anys estudiant y sentse malbé 'l cervell á forsa de torturar-lo per arribar á ser sabi, si té la sort de que en lo vespre del estreno 'l públich l' hagi rebut bé y 'ls aplausos dels amichs ó de la *claque* hagin lograt que la obra obtinga éxit, ja té tot lo que li convé pera cobrar drets á son capritxo en tot Espanya y en sas possessions, com també en los paissos que tingan ab nostra patria celebrats tractats internacionals.

Aquest autor, qu' ha pensat y construhit la obra (que per ell es la finca) á Barcelona, ja 'n pot cobrar lloguers per tot arreu: aquest autor, que molts cops no es més que un industrial duenyó del enginy de espatllar ideas d' escriptors antichs ó extranjers molt mellors qu' ell, ja treu rendiments de molts teatros (que podem considerarcom fàbricas en las que s' hi exhibeix lo seu producto): aquest Edison, 'sent de vegadas inventor d' assumptos ó d' obras que no tenen mérit y que ni poden compararse ab las maravellas del famós sabi de Nort América, cobra renda á una sola hora de molts empresaris que fan conéixer treballs d' escás ingeni: aquest autor, que en certas ocasions resulta un sastre qu' ha tingut sols trassa en surgir escenas ajenas de produccions diverses, ab una obra logra juntar drets de totes parts: aquest autor, que potsé sense l' actor de mérit relevant, ó la gracia de la actriu, ó la veu del cantant, no hauria arribat á arrelar lo treball literari ó musical que aquells han fet conéixer ab bon aplauso, cobra al plegat de per tot ahont se representa, mentres aquells, que son autors d' una frase ben dita, ó de que l' auditori hagi apreciat ben bé una escena magistralment representada, ó del dó de pit que ha causat l' entusiasme, no poden fer que son mérit artístich, propietat d' ells, traspassi 'ls umbrals del teatro en que ells treballan.

Aquí tenim, donchs, una verdadera diferencia en lo modo de ser de la propietat, y no ja de la propietat considerada en sos distints aspectes,

PAPER DE FUMAR

PLANAS

Marca registrada

Deposit: Unio, 2. — BARCELONA

FÉLIX CARRERAS

21, Riera Baja, 21

Unich representant de la acreditada Casa Biragli de Milán. Especialitat en corassas y armaduras completas. Gran assortit de cinturons, diademas y otras joyas, en diferents metall propis pera vestuari de teatro.

Se lloga y se serveix per temporadas completas mediant contracta, encare que siga per obras de gran espectacle.

PREUS SUMAMENT MÓDICHS

sino de la propietat estudiada baix el sol punt de vista de la intel·ligència, ó siga la propietat intel·lectual.

Perque no se 'ns negarà que tant intel·lectual es lo pensar y desarrollar l'argument d'una comedia y l'escriurer las escenas, com intel·lectual es lo treball de donar forma als pensaments del poeta ó'l buscar y trobar recursos que fassin lluhir situacions que molts cops l'autor no ha somiat sisquera; ni se 'ns negarà tampoch, en altra esfera de idees, que tant treballa ab la intel·ligència l'advocat, v. gr. quant fa un pediment, ó l'metge examinant un malalt, com treballar hagi pogut l'autor dramàtic al escriurer la més culminant situació de la seva obra teatral.

Y no obstant, ni l'metge cobra més qu'una visita, ni l'advocat té més drets que 'ls d'un escrit, al pas que, com sab tothom, l'autor, ó qui per compra l'seu dret tingui, percibeixen quatre y sis y vuyt y trenta drets á la mateixa hora.

¿Es aixó just? No, no ho es, ni pot serho.

Y com que la llei ho ampara, per aixó dihem y sostenim desde nostre anterior article que la llei en aquest punt descansa sobre bases falsas, resultant, per consegüent, injusta.

Pero lo que fa intolerable la llei que está vigent avuy en tal materia, no es precisament la injusticia que s'hi veu com un dels vicis principals que ella en sí porta, sino la protecció exagerada, ridícula y apartada de tota idea d'equitat y de sentit comú que respira per tots sos poros ó articles, volguent amparar y garantir los drets dels propietaris. Perque hi ha que considerar que la llei no s'para en protegir lo treball intel·lectual del escriptor, sino que, per més que s'hi diu de «propietat intel·lectual», sols porta la única, exclusiva y raquítica mira de favorir l'interés ó, mes ben dit, lo capital invertit pe 'ls editors que s'dedican á convertirse alguns d'ells en sangoneras dels pobres empresaris.

Ja s'coneix qu'ells han engiponat la major part de las disposicions que avuy s'aplican!

Si; la llei sobre propietat intel·lectual es una llei que considera als propietaris de obras dramáticas ó musicals com uns sers privilegiats y de una rassa diferenta y superior á la dels demás mortals.

Allí tot son garantías y drets y privilegis en favor del autor ó propietari; allí tot son obligaciones y trabas pe 'ls que proporcionan los drets que aquells cobran per las representacions. Y no es sols la llei: es també lo Reglament dictat per la aplicació de la mateixa lo que acaba de rematxá 'l clau, arribant fins al extrem de disposar que autoritats gubernativas usurpin facultats propias pura y exclusivament de la autoritat judicial, y constituhint ab estrambóticas disposicions un fet anormal sobre 'l qual val la pena

que s'hi fixi qualsevol que, interessantse pe 'l bè del teatro, vulgui procurar que en tot lo que al teatro fassi referencia, s'hi vegi resplandir la equitat y la justicia.

D'aixó tractarem en nostre tercer article.

P. DE R.

¿Qué passa...?

Altra pregunta no s'fa entre 'ls molts músichs d'aquesta ciutat y 'ls aficionats que del fet n'estant enterats. Y nosaltres també ab ells, preguntem: ¿Qué passa ab l'Himne á Sant Lluís Gonzaga, lletra de mossen J. Verdaguer y música de J. García Robles?

Se diu, donant certitut al fet, que hi hagué qui encomana al músich citat la composició musical del Himne á Sant Lluís, fentli observar que sent aquesta obra continuació de la que ab tant èxit comensá lo mestre Candi, tenia que ésser popular y fácil de apèndrer, ja que s'feya per cantar lo gent que de música no sáben. Aixó no vol dir qu'estigui mancada d'originalitat y caygui de cop en la vulgaritat y parranderia, no; sino interpretant dintre 'l terreno del bon gust la paraula popular com cosa que al poble s'dirigeix y pe 'l poble s'fa.

Aceptá lo mestre García Robles, las condiciones artísticas y económicas y posá en música la poesia del mestre en Gay Saber J. Verdaguer. Doná lo músich l'original á la casa editorial d'en Rafel Guardia. Portá á cap son treball lo actiu y reputat editor de música de la Rambla de las Flors en poquíssim tempsy, dada la importancia material de la cosa, ab tota perfecció.

Y aquí vé 'l bo. Com que aquest himne estaba destinat fos l'himne oficial que tenían que cantar los Lluisos de Vich en la peregrinació que á Montserrat debían verificar lo mes de Juliol passat, se enviaren, ab temps suficient per apèndrerl, un cert número de exemplaas á mossen Montserrat, organista de la Catedral de Vich, perque l'ensenyés als individuos que á la ja dita romeria concurreguessin.

Semblaba que tot hauria anat bé, quant lo dia que menys s'hopenaban l'editor y l'autor músich, los foren retornats los exemplars que á Vich s'enviaren, acompanyántlos una missiva ó recado verbal de mossen Montserrat, que deya, poch mes poch menos: que per no ésser cantable l'Himne á Sant Lluís, composició d'en J. García Robles, tornaban los exemplars que per conducto de son editor havian rebut.

La paraula subratllada es lo punt cardinal sobre 'l qual versan las discussions de 'ls intel·ligents. Perque diuen ells: ¿es possible que un compositor músich que 'ns ha donat probas de son saber més de una y més de déu vegadas ab obras de moltíssima més importancia que la de que s'tracta — que es una composició á tres véus solas — hagi olvidat que sa obra era destinada á ser cantada per grans masses de véus y que, aquestas, sino totas, la major part no sáben de música ó de solfa? ¿Es posible que 'l mestre García Robles, al concé-

PELUQUERÍA ARTÍSTICA

Saló per' afeitar, lallar y rissar lo cabell,

DE

LLUIS ANGLADA

GRAN ASSORTIT DE PERRUCAS

y tota classe de postissos per' artistas de teatro

Boters, 8, entressuelo

ARXIU LIRICH-DRAMÀTICH

DE

BONNIN GERMANS

COPISTERÍA DE VERS Y MÚSICA

Se serveix per tot Espanya á preus baratos

Carrer del Vidre, 2, quart, Barcelona.

Despatx cada dia, fins á las 10 del vespre.

bir lo plan de son treball hagués olvidat la condició principal *sine qua non* de que tenia que ser un cant popular de nostra terra?

Preguntas son aquestas difícils de contestar, majorment si 'ns atenem als motius que l'organista de Vich alega pera no acceptar la composició de nostre amic Garcia Robles.

Lo primer, únich en que s'apoya mossen Montserrat pera no acceptar l'Himne, diu que perque no es cantable. Donchs bé. Per mes que sia dissenter de la respectable opinió del nombrat organista, nosaltres que havem tingut ocasió de llegir l'Himne del mestre Garcia, dihem que es cantable y molt cantable, pési a la opinió de mossen Montserrat. Y no dihem en termes absoluts.

Té l'Himne que 'ns ocupa frescura conceptiva en sa part melódica, si be es cert que sas primeras quatre ó cinch notas nos recordan los vulgarissims goigs de la Santísima Trinitat. Pero aixó queda allunyat desseguida per la elegantíssima armonisació que l'autor de *Júlio César* hi ha colocat. Respiran las notas del Himne a Sant Lluís un misticisme de melmelada forma y fondo, que música y lletra semblan germanas bessonas, nascudas una y altra per un mateix sentiment y prenent forma corpórea en una mateixa imaginació.

No hi ha que duptarho: lo nostre amic en Garcia Robles, va estar inspirat en la concepció de son treball musical, donant a l'estampa una obra que l'honra en gran manera. Pero—en totas las cosas hi ha 'l seu pero—¿tingué en compte lo compositor ans de armonisarlo, que son treball era pera cantar lo gent profana en la música? ¿Recordà allavors lo que diuen los tractats d'armonia y composició, que déuen tenirse en compte los elements d'execució y 'l local en que s'ha de tocar?

Cap de aquestas dos importants cosas ha tingut presents lo músich que 'ns ocupa.

Per eix motiu dihem mes amunt qu' es difícil contestar a las preguntas que entre músichs se formulan.

No es cert lo que diu mossen Montserrat que no sia *contable*, quant per ferho no 's necessita ser molt repentista en música; basta tenir práctica per sortir bé del pas. Pero no es fácil que 'l cantin, aprenent lo d' oído, gent que no 'n sápigam. Aixís es que la obra d' en Garcia es perfecta baix lo punt de vista científich; pero —¡dixós pero!— demostra ignorancia per lo que atany a la part práctica. L'Himne pot y será cantat per un Orfeon ó altra societat musical; pero no ho será si l'han de cantar individuos advenedizos.

Per lo tant, nosaltres que no pensém, ¡Déu nos en guar! com pensa l'organista de la Catedral de Vich mossen Montserrat respecte a aquesta y altres cosas, una de ellas a sa manera de tocar l'orga, ja que perteneix a la escola del *tiruliru* com deya lo difunt organé Puig, escóla de que 'n som eontraris perque no diu rés ni en lloch vá, dihem a nostre amic mestre Garcia Robles:—Déixi de son treball la par melódica, que aquesta no admet *pero*, y armonisila mes elementalment, olvidantse per complet del qué dirán los que hi enténguin. Té per mirarse en aquesta classe de composicions lo que fa lo mestre Candi quant en semblant cas se troba, que no 's móu de tónica, subdominant y

dominant, s. d' eix modo no li pert la cansó la primitiva virtualitat. Fassiho aixís nostre amic. Despullil, de la excessiva accidentació que té l'armonisi y vesteixi sa obra ab menys notas d'adorno; pero que no hi faltin aquellas que son las características de nostres cansons. Fassiho aixís, amic Garcia, y déixis de que dintre aquest assumpto hi es ficat, per desprestigiarlo a vosté, un reputat y molt conegut mestre ampurdanés. Puch assegurar al President honorari de la Associació Musical, que aixó de la intervenció de un Mefistófeles per fer la traveta a son Himne, es tant sols idea de un crítich burro y enrahonador. Los ampurdanesos ni la composició conéixen.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Lo Nin y 'l Gegant

N'era un gegant: brandia per gayato,
en sa mà dreta un arbre corpulent;
y, sens treva, corria valls y serras,
ab delit grèu.

Tot d'una, lo datura en sa carrera,
un infantó d'ulls blaus y cabell d'or,
qui:—¿N'ets fort?—li pregunta; y ell contesta:
—Duria un món.—

Y diu lo nin:—¿Vencé may ta bravesa
altre poder més sobirà?—No; may.
—¿Y quina lley per ben obrar segueixes?
—Ma voluntat.

—Y en bé dels desvalguts ¿qu'has fet? ¿qué 'ls dóna?
—Tot quant feren per mi; no 'ls dono rés. [nas?
—Y ¿no pensas hi ha un Déu que 't mira y jutga?
—En Ell no crech.

—Ta impietat y feresa m'extremeixen.
¿Vols durme a coll, si tanta forsa tens,
y deixarme segur en l'altre marge
d'aquest torrent?—

L'atleta a tall de llástima se 'l mira;
mes donant compliment a son desitx,
d'un grapat se 'l carrega dalt l'espatlla,
y entra en lo riu.

¡Estrany succés! a cada pas que dóna
creix la corrent, la riba s'va allunyant;
l'abim es més profund, las onas braman,
ab despit gran.

Y no es mentida, no; l'Infant que porta,
suara lleuger, s'ha fet d'un pés enorm:
l'altiu gegant, ab feix de carga tanta,
se sent confós.....

Ja no pot més; rendit gira la testa,
y al Nin mirant, cercat de raigs divins,
regoneix a Jesús, que, just li deya:
—Sigas humil,

LA GRAN EXPOSICIÓN

poema festiu en XXV cants y escrit en varietat de metros per

JOHN MOLAS Y CASAS

Un tomo de 270 planas ilustrat ab 210 dibuixos y grabats de R. MIRÓ FOLGUERA
3.ª edició.—Preu, 5 pessetas.—Se ven en las librerías y en la Admintració de la Galería Molas y Casas,
Hospital, 12 y 14, 2.º—BARCELONA

Sigas humil y creu.—Y de soptada
maravellós, d' allí, desapareix
Y 'l marge 's va acostant; s' amansa l' ona;
minva 'l torrent.

Desd' aytal fét, aquell gegant incrédul,
vensut y arrepentit se feu piadós,
y passà eternament, travers de l' aygua,
los viatjadors.

Perque al bon Christ dugué demunt l' espatlla,
y, humil cumpli designes celestials,
l' han nomenat Christófol y l' Esglesia
lo té per sant.

Quant la materia ó l' ànima amortallan
malvats instints, innobles sentiments;
quant la fé falta y la superbia sobra,
tot treball es inútil ¡ja ho veyeu!

Mes si l' amor y caritat nos guían;
si 's nudreix nostre cor d' afectes bons,
cada petjada qu' en la vida 's dona,
llega al prohibisme un benefici nou.

FELIP JASCINTO SALA.

REVISTA D' ESPECTACLES

CALVO-VICO.—La nova empresa ja ha comen-
sat las funcions que 's proposa presentar.

L' éxit ha estat bó; l' públich ha quedat content
dels espectacles de comedias catalanas y del ball
Zulima.

En las pessas *Un vestit nou*, *A mitj cami*, *A la
vora del mar* y *Lo noy de casa*, han obtingut aplau-
sos los artistas encarregats de representarlas, y 'l
ball *Zulima* ha agradat, obtenint éxit creixent y
distingintshi especialment la Srta. Michelucci que
es una excelent bailarina.

La concurrencia va aplaudirla ab verdader en-
tusiasme, sortint los aplausos de las personas que
ocupaban las butacas, com també de las que hi ha-
via en los palcos y en las cadiras.

Las muchas combinacions d' aquest ball demos-
tran que 'l senyor Tarrida sab de que se las heu y
produhiren molt bon efecte, haventse hagut de re-
petir los finals dels actes, á instancias dels espec-
tadors.

La temporada ha comensat, donchs, bé y estem
persuadits que 'l publich hauria anat augmentant,
à no haverse hagut de suspèndrer las funcions á
causa de no poder ballar la Srta. Michelucci que
diumenje, durant l' acte, va ensopegar entre basti-
dors, cayent y fentse mal en la cama que li privà de
lluhir en lo final y de treballar durant tres ó quatre
días.

Pera diumenje passat estaban anunciadas de nou
las funcions, reprentense 'l ball *Zulima* ab apoteo-
sis, y prometentse posar prompte en escena la mà-
gica *Los set pecats capitals*.

Més diumenje nó hi va haver funció. ¿Quare
causa?

Avuy no podem dir-la. Potsé la setmana entrant
ja podrem ferho.

De tots modos, desitjem que segueixin la repre-
sentacions per bé de tots y perque lo teatro catalá
pot surtirhi guanyant.—T. GRANER.

GAYARRE.—La popular ópera cómica d' Au-
ber *Fra Diavolo*, sino per sa estructura musical
quant menys per son argument y desarrollo, es lo
verdader tipo de la ópera cómica, en son verdader
sentit, encara que no siga de las classificadas per
tal en Fransa, ahont lo *Faust* de Gounod, *Mignon* y
Hamlet de Thomas, *Carmen* de Bizet y moltras
que aqu' ns prenem per serias s' anomenan có-
micas.

Aquella popular ópera ha sigut posada en esce-
na lo dissapte anterior en lo favorecut teatro de la
Rambla de Catalunya, essent sos intérpretes (salvo
dos ó tres escepcions) no gayre del agrado del pú-
blich y mereixent, per lo tant, aplausos sols los se-
nyors Blanch, Thos y Campins. La sinfonia se tin-
gué que repetir y fou aplaudit lo mestre Perez
Cabrero.

També se donà una funció que, podríam dir
extraordinaria, perque á més de cantar *Ernani* lo
tenor Angioletti, hi prengué part la senyora Bassi.
qual innovació millorà en molt l' execució de la
tant coneguda y sentida ópera de Verdi. En ella,
potsé la que més bon conjunt ha alcansat aquesta
temporada, hi foren molt aplaudits las senyoras
Bassi y Pelayo y los senyors Angioletti y Thos. Lo
senyor Borgioli exagerat com sempre y ab cada
calderó de mitja hora.

Pocas son las óperas cantadas aquesta tempora-
da qu' hagin obtingut un éxit més positiu que la
Fone, posada en escena lo passat divendres pera
benefici del aplaudit tenor Sr. Angioletti.

Es la *Fone*, l' ópera més acceptada de las que féu
lo mestre Petrélla, y al escullirla pera son benefici
lo tenor qu' avuy priva en lo concorregut teatro de
la Rambla de Catalunya, ho féu sens dupte pera
probarlos una vegada més que quant se tenen in-
teligencia y facultats, se superan totas las dificul-
tats y s' alcansa un éxit com efectivament ell lo
obtingué aquella nit.

La difícil part de *Glanco* tingué un bon inté-
prete en lo beneficiat, de qui es de alabar lo sacri-
ficar la barba, cosa que marquem com un fet no
regular, quant deuria serho. Fou molt aplaudit,
tingué que repetir varios trossos y després de l' aria
del quart acte, rebé gran nombre de regalos.

La Sra. Bassi, encarregada de la part de prota-
gonista, fou molt aplaudida. La Srta. Fábregas, en
la part de *Nidia* estigué poch felis y massa insegura.
La part de *Arbaces* estigué confiada al barítono
Sr. Borgioli, artista que perteneix á la escola ram-
plona italiana que creu que en escena s' hi déu estar
envarat y com més exagerat millor. A aixó 's déu
que 'l paper del gran sacerdot egipci fos una cari-
catura del gegant de Santa Maria. Be lo baix se-
nyor Thos en son curt paper de *Burbo*.

L' orquesta molt bé, y aplaudidíssim lo solo de
clarinet que ab sa reconeguda maestría tocá per
dugas voltas lo professor Sr. Porrini, obtenint un
senyalat triuño. Los coros una mica insegurs. Lo
Vesubi fou un volcán incapás fins d' espantar als
comparsas.

Carme, 33

Máquinas de cu-
sir, máquinas de
fer mitja

SANTASUSANA

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller pera adobar tota classe de máquinas — Se ven á plassos y al comptat

Carrer del Carme, 33.—BACRELONA

Aparatos pera
pendre dutxas.

Carme, 33

Los teatros de la índole del Gayarre exigeixen varietat en lo repertori, y la empresa que avuy actúa en ell, atenent á sas interessos, procura donar-nhi la major possible. Aixís, donchs, l'endemà de posar la *Fone* 's posà *Lucrecia Borgia*, la més distingida de las óperas de Donizetti.

La interpretació d'aquest *spartito* no ha sigut aquesta vegada tot lo bó que teniam dret á esperar. Encarregada la part de protagonista á la Sra. Gay, no logrà en ella sobressurtirhi gayre dita artista que adoleix sempre de inseguritat. A més, malmet sas bellas qualitats físicas, descomponent sa figura ab sos ademans que no son naturals, sino al contrari, molt exagerats.

Lo tenor Sr. Bertran féu un *Genaro* acceptable, y lo día que dit artista 's treguí lo vici de cantar ab lo nas y vagi just al tó de la orquesta, haurà vensut sos més grans enemichs y podrà allavoras ocupar un lloch distingit en sa carrera.

La senyoreta Fàbregas en lo paper de patje *Orsino*, nos probà la gran distancia que en ella vá de la cantant á l'artista.

Pocas vegadas havem vist fer y vestir aquesta lluhida part de la *Borgia* ab més elegancia, garbo y art, y sentim molt no poderli tributar aquets elogis per lo que respècte al cant. Si bé que, si cantés com actúa, cantaria en los primers teatros.

Lo baix senyor Gil-Rey desempeñá sa part de *Duch* ab las mateixas qualitats y deficiencias que en la temporada passada.

Los comprimarís senyors Campins, Calvet, Monrós y Estados, bé, y lo director d'escena Sr. Serazzi, en son paper, á molta més altura que cuidant de la direcció escénica.

Se ensaija *Gli amanti di Teruel*, y també *Carmen* qual execució estarà confiada als senyors Angioletti y Carbonell y á las senyoras Fàbregas y Curiesis.

Debem fer una observació á la empresa, que la creyem justa y atendida. Passat ja lo reclam del tenor Angioletti, qu'avuy coneix tothom, y aprecia en son just valer, no sabem esplicarnos lo perquè d'aquells grans noms en los cartells, dels artistes encarregats d'alguna de las parts de las óperas que 's posan en escena. Més dret que aquells cantants—que alguns desafinan—tenen á aixó de figurar ab lletres grossas, com á tribut d'admiració á son geni creador, los autors de las óperas que 's cantan.—U. D. O.

CIRCO ECUESTRE.—Desde nostre anterior número ha tingut lloch lo benefici y despedida del notable príncep clown rus Douroff.

Lo beneficiat correspongué á las simpatías que ha obtingut en nostra ciutat, presentant infinitat de treballs, la major part executats per primera vegada. Lo que més interés despertaba era l'anunci que deya haverse compromés per una posta en presentar aquella nit, vint porchs ensinestrats en quatre días. En efecte, cumplí la promesa, sortint-ne ayrosament, presentant vint garrins y fèntlosi executar treballs notables, á pesar de tractarse d'animals de tan ingrata inteligencia.

Desde dijous figura cada nit en lo programa un nou número parodiant un Concert de Damas vienesas, lo qual ha tingut molta acceptació per ser sumament entretingut, distingintshi tots los clowns

y en especial Pierantoni que lluheix notablement la seva vis cómica.

Lo debut dels germans Lang, Irish Eccentrici, sigué també d'èxit.

Son treball consisteix en véurer qui rebenta á quí, pues *se diverteixen* á trompada seca qu' es una delicia, com qualsevol altra.—X. P.

Ha mort un dels mes fermes catalanistas, un dels homes de mes nobles sentiments, un de nostres mellors amichs, en Rossendo Arús y Arderiu.

Al donar compte de tan gran pèrdua, la pena que 'ns domina 'ns priva de extèndrens en fer una biografia del pobre Arús, per lo que 'ns limitem á plorar-lo de cor, á enviar á la familia lo testimoni de nostre sentiment, y á fer constar que 'l finat era un entusiasta partidari del teatro Català, á qual esplendor havia contribuít ab moltes obras, aplaudidas varias d'ellas, com *La Ventafochs*, *La Llucia dels cabells de plata*, *Lo barber del rentamans*, *Lo primer any republicà*, *La cambrera*, *Un ambo de regidors* y *Los pastorets*, que va escriurer en 1875 pera la companyia del teatro Espanyol del passeig de Gracia, ahont van donársen ab èxit bastantas representacions.

Del Arús es també lo llibre *Cartas á la dona*, publicat ab motiu de la Exposició Universal de Filadelfia y que, no obstant y ser escrit en Barcelona, sembla talment que las cartas sigan enviadas desde allí al poble de Das, en la Cerdanya, d' ahont era filla la seva mare y per qual poble sentia Rossendo Arús tal simpatia, que hi ha fet aixecar á expensas d' ell un magnífich edifici destinat á Casa Consistorial y á estudi per noys y noyas.

Aquest será un monument que sempre farà honor á sa memoria.

¡Descansi en pau!

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

REPERTORI DE FORA

Desde Taradell

Sr. Director: Degut á la extrema amabilitat de mon amich En Modest Vidal que m' oferia (y jo vaig acceptar) la casa que té en aquest poble de Taradell, puch emborronar unas quantas quartillas ressenyant á mos lectors las festas que s' han celebrat en aquest poble ab motiu de ésser S. Genís, lo seu patró.

Taradell está situat entre Balenyá y Vich á una hora poch mes poch menos de una estació y l'altra. Es mes ventatjós per guanyar temps y ser més bon camí, baixá á Balenyá, línea (ratlla ne diria «La Renaixensa» del ferro-carril de S. Joan de las Abadesas que, com he dit, sols lo separa de Taradell aprop de tres kilómetros. No es molt bon camí, que diguem; pero 's disfruta d' un magnífich panorama y una cosa compensa l'altra. Los vehins de

GRAN DEPÓSIT DE PIANOS
F. HENRIQUEZ Y COMPANYIA

Balmes, 31.—Barcelona

VENDAS Y CAMBIS DE PIANOS Y ARMONIUMS AL CONTAT Y Á PLASSOS

En aquesta casa 's venen mellors pianos y ab major baratura que en cap altre magatzem de Barcelona.

Polvo de jabon perfumado

PARA AFEITAR

FÁBRICA

DE RAMON PUIG Y HUMBERT

Calle del Sauco, n.º 1. CANET DE MAR

Paquetes de peso 400 gramos á 1 peseta cada uno y al por mayor 25 por ciento de bonificación.

Taradell están animats perquè creuen que la Diputació Provincial despatxará aviat l' expedient pera comensar desseguida la carretera que té que unir aquesta ab Balenyá. Jo, fundantme en la marxa que per un regular emprenen las cosas d' Espanya que necessitan lo bras oficial, no crech que per tot l' any vinent ni l' altre tinguin los taradellenses lo cami que tanta falta 'ls fa. Creuen [pobre gent! que l' any que vé per S. Genís ja 'l tindran. ¡Quin excés de bona fé!!

Té aquesta població magnífica posició topogràfica, dominant casi per complert tota la plana de Vich. Reb del pelat y malhumorat Montseny sa sombra que serveix pera donar á dojo refredats á tot bitxo vivent.

Quant un menos s' ho pensa y després de un dia de calor botxornosa que tot li fa engunia y no sab hont posarse, vé 'l senyor de la barretina blanca, dona unas quantas bufadas que s' escampan com pluja menuda per aquestas valls y obligan á sos habitants á posarse roba d' iver. Aixó dona per resultat, que l' estiu en aquest poble es sumament curt. Edificis notables no 'n té cap que digne de menció sigui. Personatjes fills de la població que honrin la mateixa, ténen—dientho plens d' orgull—l' autor de ¡*Por de un día!* y ¡*Espinas de una flor!* don Francisco Camprodón.

Tenen un canonge Miró, y tenen una infinitat d' oradors sagrats que de renom gosan en tota aquesta comarca. D' aixó si que Taradell n' es un bon planté: de capellans no en vulgueu més. Pero, també es rica en abundantas fonts que aygua fresca y cristallina donan. La de la població que 'n diuen «La font gran», té vuyt canellas que nit y dia rajan, sent aquesta aygua que asseguran vé del Montseny, verdadera neu derretida: tanta es la seva frescó. Tenen, després, la de la Llagostera, la d' en Déu, la de la Madriguera que té per aixeta un cap de gos llebrer rajant aygua per 'ls nassos, per los ulls, per las orelles y la boca: tenen la de Prats Savall qu' es ferruginosa; tenen la de Marenga y la de Vilassís, totas aquestas que no distan mitja hora de la població. Aixó fa siguin molt concurregudas pe 'ls forasters que fujan de las fortas calors de la ciutat. No 'ls falta lo que faltar no pot en cap població, y es una Verge que 'ls protegeixi y ampari en sas tribulacions. Y aquesta la tenen á Puig l' Agulla, ermita posada al fondo de dos montanyas y á un sis kilómetros distant del poble. Allí s' hi reuneixen totas las creencias de 'ls taradellenses que alguna aflicció han passat, portant á la Verge que allí 's venera ciris, ex-votos y altrás recordansas per l' estil.

Feta, encara que molt somerament, la pintura d' aquest poble, passaré á fer la de la festa.

Ja aquesta s' anuncia á la vijilia ab repicament de campanas com si vulguessin dir que la hora era arribada de comprar la clássich xay. Molts n' hi ha que passen menjant patatas sens oli y no podrian passar S. Genís sens lo xay que tothom menja. Lo mercat d' aquest bestia s' estableix á las *Seras* y devant del café d' en Mero. Y vé la diada, qu' es lo 25 d' Agost. Lo poble se vesteix de festa; los carrers nets y regats; la fàbrica de l' Escubós de Mataró no deixa sentir son xiulet cridant á sos operaris; lo tint també está parat. ¿Cóm no, si tot lo jovent, ca-

sats y solters, son á la plassa esperant que arribi la copla de Roda que dirigeix en Melitón?

A las 8 del matí, durant la celebració de la missa, se cantaren, acompanyats al armonium, los inspirats cants religiosos de mossen Verdaguer y del mestre Candi, titulats: *¿Qué t' he fet, oh poble meu?* y *Lo sant nom de Jesús*. En aixó ¿perquè no dirho? li vaig véurer la ma y tendencias catalanistas que informan la personalitat artística de mon amich Vidal, que no deixa passar ocasió gran ó petita, en qu' ell no manifesti sas aficions y 'ls estudis que ha fet respecte los inspirats cants de nostra terra. Jo 'l felicito coralment per sa idea que be voldria tingués imitadors.

A las 9 féu la passada la orquesta d' aquest poble composta de treballadors que dedican á la música lo rato que al descans destinat ténen. A las 10 missa major. ¡Quin efecte produhia l' esglesia vista desde 'l cor ab tant profusa il·luminació; la mantellina blanca al costat de la caputxa negra; lo vestit de faill ó de seda tocantse ab lo senzill d' indiana ó cretona, la americana típica de nostra classe proletaria al costat del jech d' estamunya! En fi, me va fer l' efecte d' un jardí cultivat per enginyós jardiner.

L' orquesta tocá una missa á tres veus del mestre B. Blanch y dirigida ab molt de carinyo per lo deixeble del citat mestre Candi, en Modest Vidal, que féu ressaltar d' una manera delicada las bellezas que enclou la mateixa, obtenint uns efectes nous y enquadrats en la severitat litúrgica. Després de la missa rebé mon amich las mes corals felicitacions per son artístich treball, del senyor Rector, de la Comunitat, del soxantre de la Catedral de Vich mossen Reig, y del Ajuntament per conducto de son primer Tinent d' Alcalde Sr. Brugalla.

Acabat l' ofici, la copla de 'n Melitón que de Roda havia vingut, portaba ab sos acords l' animació y 'l bullici per tot lo poble, fent lo Llevant de taula. Al poch rato ja eran las dos orquestas que portaban fóra de sí á tota la jovenalla que ab ánsia esperaba la hora de comensar lo ball. Y aquest no s' féu esperar, ja que eran los tres de la tarde aproximadament y rebent los raigs del sol d' Agost que partia las pedras, quant comensaren los músichs lo característich wals de sócis ab lo imprescindible obligat de flautí primer y de cornetí després. ¡Si 'n tocaren de balls, y aquells joves sense cansarse! Crech que encara ballarian ara si 'ls músichs no haguessin dit prou. Prou ja ho digueren, pero anyadinthi lo complement de son desitj qu' era per tornarhi havent sopat.

Pero ans de comensar lo ball de la nit fou indispensable per la copla de Roda, anar á fer la tocada á l' Alcalde, y al efecte eran molt aprop de las 10 quant ab atxas encesas anaren á casa 'l Sr. Brugalla, acomodat fabricant d' aquesta població, que com ja ne dit, es primer Tinent d' Alcalde.

Tocaren los músichs de Roda ab bastanta afinació y colorido unas dificilas variacions de flauta que 'ls valgué los aplausos de la gent que 'ls escoltaba.

Lo Centre de Católichs de Taradell quins individus no son ó no volen ser atencionats al ball aixecaren al pati de ca 'n Reig, ab quatre fustas mal clavadas y ab socas y estoras, un semi-teatro ahont

CÁPSULAS MORRUCL TÓNICH RECONSTITUYENTS

DEL DOCTOR PARELLADA

compuestas de Morruhol (principi actiu del oli de fetge de bacallá)

PEPTONAT DE FERRO é HIPOFOSFITOS DE CALS Y SOSA

La gran popularitat que en poch temps han lograt las Cápsulas del Dr. Parellada y l' ús constant que 'n fan los metjes, son lo millor testimoni d' aquest remey eficaç y conegut ja en tot Espanya.

LAS CÁPSULAS TÓNICH RECONSTITUYENTS

s' administran ab éxit en las clinicas de la Casa de Misericordia, Casa de Caritat y en los hospitals de Santa Creu y del Sagrat Cor, ahont han substituit ab ventajá al oli de bacallá, de tant difícil y repugnante administració.

Preu de la capsula de 40 cápsulas, pessetas 2'50. Venta al en grós, farmacia d' Escrivá (Fernando VII); á la menuda, en totas las farmacias

los del Centre hi representaren *Lo castell de Enestrás*.

La comedia acabá, segons m' han dit, á las duas de la matinada; y á aquesta hora acabá també lo ball. Aixís passaren los taradellenses lo primer dia de festa major y sens haverhi ni 'l mes petit disturbí ni 'l mes petit alborot y contratemps. Los felicitó.

Lo segon dia 's ballá á tort y á dret, dematí, tarde y nit; fent los fadrins del poble y forasters un va y tot per acabar ab los pulmons dels pobres músichs. ¡En ma vida he vist ballar tant desesperadament!

Y vingué 'l tercer dia—perque dura tres dias la festa—y tothom se 'n aná çal ball? No ¿Al ofici de las 10? Tampoch. Tothom se 'n va á la Madriguera—una font distant un kilómetro del poble—á menjar aquell xay que comprat havian la vigília de la festa.

Y com que 'ls vénen barato, xay hi ha que 'l corch ja se 'n havia apoderat de la banya esquerra; y las cuixas tenen, per regla general, la consistencia del pi de la terra. Las dents y caixals cauhen embolicats en la carn de las costellas y palpi-ssos. ¿Si será tendre?

Y ab aquest apat que dóna al simpátich Sr. Maximino Riera—apotecari del poble un poch de venda—de citrat de magnesia, sal de Madrit y magnesia efervescent, s' acaban las festas que aquests velhins dedican no sé si á S. Genís ó á Terpsícore y Helio-gáballo. Posaria pe 'ls dos últims y no pe 'l primer.

Y per acabar sols me toca dir que la moltíssima concurrencia que de todas las poblacions velhinas aflueix á Taradell lo día de sa festa major, es deguda—no hi ha cap dupte—á la excessiva amabilitat de sos habitants, que son complascent en gran superlatiu, franchs, sincers y fins, si ho puch dir, bons y verdaders amichs. En los pochos dias que he estat á la pátria del autor de *Flor de un dia* ha tingut ocasió de conéixeho de sobra.

A. DE LA FLORIDA.

Bruch 24 Agost 1891

Ab sens igual pompa tingué lloch los dias 15 y 16 la festa major d' aquet poble immortal en l' historia de nostra aymada Catalunya.

Despres del *pasacalle*, llevant de taula y demés distraccions d' aytals dias, tingué lloch lo 15 per la tarde en la societat «La Unió Brucatenca», formada per lo jovent d' aquí, un concert musical en lo que prengué part la reputada banda «Antigua orquesta Trullasus» de Tarrasa, dirigida per don Anton Agulló.

Totas las pessas de concert foren aplaudidíssimas, per la sens igual maestría ab que s' executaren, mereixent los honors de la repetició, entre otras, las que duyan per títol *Lucrécia Borgia*, fantasia obligada de flauta, *Rigoletto* fantasia de fiscorn y *La Favorita* fantasia de clarinet, en las quals foren freneticament aplaudits los senyors Cendra, Prat y Rocafort encarregats respectivament de los obligats de flauta, fiscorn y clarinet.

La concurrencia quedá satisfeta del concert, essent felicitats tots los professors qu' en ell prengueren part.

Mes tart donaren una serenata al Ajuntament, en la qual, entre otras pessas aplaudidas, tocaren la sinfonia *Raymond*, del immortal mestre Thomas, que també tingué que repetir-se.

La mateixa orquesta estigué encarregada dels programmas dels tres balls celebrats per dita societat, seguint tots ells executats ab la pericia y elegancia que distingueix á dita orquesta.

Mereix aplausos la digna Junta de «La Unió Brucalense» per lo interés que 's prengué pera proporcionar major lluhiment á la festa, obsequiant als forasters d' una manera espléndida.

L' orquesta «Los Italians», de Vilafranca, estigué encarregada de las funcions religiosas y de executar lo programa del ball del envelat, havent cumplert son comés regularment.

Tal ha sigut, Sr. Director, nostra festa major que pot competir ab las festas dels pobles de mes importancia.

Sens altre particular, queda á sas ordres son affm. amich

JOSEPH MONFORT.

Cádiz, 21 Agost, 1891.

Sr. Director.

Molt senyor meu: Per si es de son agrado y utilitat, li envio uns petits apuntes de la campanya artística que está fent en Cádiz, (Teatro Principal), la companyia de D. Lluiciá Rodrigo.

Ab los *Hugonots* vá comensar la temporada de ópera.

En dita obra, pot ben dirse que foren únichs héroes lo barítono Aragó, la tiple rusa Bulliciöff y lo baix Ercolani.

La obra en conjunt, pecá de falta d' ensaigs.

Successivament, s' han posat en escena *Luciá*, *Favorita* y *Faust*.

En la primera debutá la notable soprano Stromfeld, dotada de veu ben timbrada y potentia y de no escassa inteligencia.

Lo públich la aplaúdi molt, fent partícipe de sos aplausos al tenor Grani y al barítono Ventura, especialment á aquest últim en la seva ária de surtida y en lo concertant del segon acte.

En *Favorita* se distingiren lo tenor Varela y Aragó, aixís com en *Faust*, quant en dita representació prengueren part.

Lo teatro está todas las nits molt animat, y ho estará mes quant s' estrenin dos ó tres obras d' espectacle, pera las quals s' espera á l' eminente Medea Borelli.—Z.

APLAUSOS

La companyia de D. Ricardo Simó ha acabat ja la temporada en lo Tivoli villanovés, mereixent durant tot l' estiu los aplausos entusiastas d' aquell públich que ha quedat satisfet de las representacions.

Aquestas han consistit en obras castellanas y catalanas; y en las que corresponen al nostre teatro, hi ha hagut la novetat de treballarhi, despenyant los papers principals, lo galan director de

CONSTRUCCIÓN DE TEATROS
SERVEY COMPLERT Y BO
pera guardarropias

Per informes y details, dirijirse al fuster del carrer de Caspe, 75,
al costat de la botiga de comestibles

BARCELONA

PREUS

de tarifa pera publicar anuncis en aquet periodich

Tot lo peu de plana. . dos pessetas per inserció
Dos anuncis en plana. una » » »
Tres anuncis en plana 75 céntims » »
Fent l' inserció per un trimestre s' hi fa rebuixa

la companyia D. Ricardo Simó qui, despues de alguns anys de treballar fora de Catalunya, al retornar á la patria pensa dedicarse á representar obras de nostre teatro regional.

Per aixó sol mereixeria l'aplauso incondicional que li donem y que de dret li correspon, perque en los dramas *La rondalla del Infern*, *La boja y La Vocació* que ha posat en escena, ha estat acertadíssim, lluhint sas dots d'intel·ligencia artística y fentse aplaudir en unió de la Sras. Abella, dels Srs. Roca, Esteve, Morer y demés actors de la seva companyia.

REUNIONS PARTICULARS

LOPE DE VEGA.—Ab concurrencia tant numerosa que omplia per complert l'espai local, de que disposa aquesta Societat, donà l'altre diumenge á la tarde una de sas acostumadas funcions.

Dos pessas y lo ball de Societat componian lo programa.

De la primera de ellas, castellana, *Roncar despierto*, no 'ns n'ocuparem en lo sentit poch favorable que va meréixens son desempenyo; perque encara que tractantse d'aficionats no 's pot ser ec-sijent, tampoch de cap manera es del cas, ni per galanteria, faltar á la veritat dihent que va anar bé.

Lo motiu principal d'aixó es lo que altravergades hem censurat: l'afany de posar obras castellanas en las que nostres aficionats haurían de escaçar al véuer lo inferiors que resultan sos desempenys comparats ab los de los obras catalanas.

Proba ben patent n' es la que va poguer apreciar-se en aquest dia, pues després de dita obra va posarse en escena la catalana de Frederich Soler *Cosas del oncle*, que sí be va adolèixer de falta de ensaigs, com es costum en moltes companyias de aficionats, en cambi va oferir un conjunt mes acceptable, perque tots quants hi prengueren part dominaban los respectius papers, trovantse en son element y, per lo tant, aproximantse més á la naturalitat, condició principal pera l'art escenich.

Per aquest motiu farem constar que s'encarregaren del desempenyo y sigueren aplaudits la Srta. Vila y los Srs. Sabat, Pascual, Mercader, Marqués y Pau.

Ademés nos plau dir que será un fet la noticia que adelantarem, referent á que aquesta distingida Societat tenia en projecte organisar una funció á la memoria del malaguanyat D. Lleó Fontova, pues ja está anunciada pera lo dia 13 próxim y formarán son programa lo drama en tres actes *Las joyas de la Roser* y la péssa *Cura de moro*, las duas de Frederich Soler.

Ja 'n donarem compte.

CENTRE TAMARIT.—Diumenge inaugurarà sas funcions en son local, situat en lo carrer de Bellafila, posant en escena lo drama d'Echegaray *Lo sublime en lo vulgar*. Després se donà un escullit ball de Societat.

LA BRUJA.—La important Societat de aquest titol ha passat del local de la plassa dels Arrieros al teatro Olimpo.

Inaugurarà sas funcions lo proxim diumenge,

ab lo celebrat drama de D. Frederich Soler, *Batalla de Reinas*.

NIU GUERRER.—També aquesta distingida y popular Societat está preparantse pera comensar la próxima temporada teatral, á quin objecte lo distingit artista D. Joan Pruna, está donant los últims tochs á una nova decoració, ab l'intent de que pugui estrenarse en la funció inaugural.

J. XIMENO.

SECCIÓ DEL GRACIÓS

Madrigal

La brisa era d'un mati
perfumat de Primavera;
dintre 'l ramatje 'ls aucells
movian bastanta fressa,
y acompanyats per l'oreig
tots los brots de la pineda,
donaban goig al remor
de l'aigua que joganera
baixaba torrent avall
com un espill de clareta
cantant á la llibertat
un himne de pau y festa:
perfums llensaban las flors,
bronzian las orenetas,
era 'l cel de sati blau,
minvaba l'última estrella.....
y jo, al meu catre, estirat,
roncaba com una bestia!

MAYET.

Epigramas.

—¿Que no tens calor, Bernat?
—li preguntaba ahi l'àvia—
Y ell li va contestá ab ràbia:
—¡Y tanta, qu'estich cremat!

—Molt prop d'un mes déu fer ja
que corra molta caló.
—¿Que corra, diu? ¡Oy que no!
massa aturada que está.

ESPANTA BÓLITS.

SALÓ DE DESCANS

Tant bon punt se trovi de retorn en aquesta capital lo director D. Joan Brú Sanclement, ó aixís que 'ns envihi la seva aprobació á las Bases que regiran en lo «Certamen teatral catalanista» que pensen dur á cap pera premiar obras dramáticas ó cómicas escrites en nostra llengua y ferlas representar després, publicarem ditas Bases pera coneixement dels que vulgan pèndrer part en lo Certamen.

Entretant preguem á tots los periódichs que vulgan honrarnos, que se serveixen fer arribar á noticia dels seus lectors la próxima celebració d'aquest acte important pera 'l teatro catalá, y desde ara agraíim tal mostra de companyerisme y deferencia á la premsa que accedeixi á nostre prèch.

ESPAY PER' ANUNCIS

* * Los senyors germans Bonnin, propietaris del Arxiu lirich-dramàtic, han tingut la sensible desgracia de pérdrer, després de llarga malaltia, a la seva mare, a qui, com a bons fills idolatraban.

Nos associem al sentiment que tant fatal cop ha causat als expressats senyors, als que ha afectat molt tant gran desgracia.

* * Lo vinent concert matutinal, séptim de la temporada, que tindrà lloch lo dimars 8 del corrent en lo teatro Tivoli, será de caràcter extraordinari. Formarán part del mateix las composicions de més éxit, entre ellas *La fraternitat* y *El cup*, segona y tercera audició respectivament.

Además s' executarà la inspirada composició de Clavé *Los nets dels almogàvers* prenenthi part la banda de cornetas de artilleria de montanya.

Segons noticias, será la segona vegada que 'l coro *Los nets* se cantarà ab tal acompanyament, puig la primera audició en aquesta forma se donà a Madrid en 1863 ab un éxit grandíós, quant Clavé hi anà a donar a conèixer la música popular catalana.

* * Hem de suplicar al Sr. Administrador de Correus que indagi ahont s' encalla Lo TEATRO CATALA, porque nosaltres lo depositem puntualment cada dijous en lo taulell de las oficinas y no arriban tots los números ab puntualitat a son destino. Un suscriptor de Las Borjas vol fins deixar la subscripció, porque 'l reb ab retart y a causa de que algunas setmanas ni 'l reb.

* * Hem rebut «El Anunciador logroñés». Gracias per la visita a que correspondrem ab lo cambi.

* * Han tornat los actors del teatro catala de Romea que han treballat a fora durant l'estiu, y també la companyia del Sr. Tutau que ha fet bona temporada a Mataró.

* * En lo nou teatro de Granollers hi treballarà una bona companyia dirigida per lo galan D. Vicens Miquel.

* * Debem esmenar la involuntaria equivocació que va tenir lo redactor encarregat en nostre últim número de fer la ressenya de la festa major de Gracia, en que al dar compte de las societats anomenà «Foment Catalanista» en lloch de «Tertulia Catalanista.»

* * La societat «Guerrers Nats Carnaval», instalada en lo carrer d' Abaixadors, 1, se proposa celebrar ab gran lluhiment las funcions de la próxima temporada qual inauguració farà en lo mes actual. Además té en estudi lo medi de celebrar tots los mesos balls ab orquesta y conta ja ab una aplaudida dama pera las funcions de teatro.

CAVILACIONES

TRENCA-CLOSCAS

TERESA PRAL

Mataró

Formar ab aquestas lletres lo nom de dos aplaudits drammas catalans.

ANDREU FONT.

XARADA

Cantars bilingües

I.

No me des más desengaños
que ya no quiero sufrir:
si no me 'n vaig a hu-dos-terça
pera viurer mes tranquil.

Ya no vendré jamás, niña,
d'erte en hora avanzada,
perque tinch pòr que ton pare
'm quarta-dos la espinada.

Aún cuando eres pequeña
no te olvidaré jamás,
puig de tó m' agrada, noya,
ton nas que fá una tres-quarta.

De una total algo fea
yo me enamoré en Marruecos:
no t' estraña aixó, perque
jó sòch xato, coix y guenyo.

Yo me llamo Dominengo;
no me digas Dominongo,
que hù mi no m' han de fer versos
com als «Príncipes del Congo».

II.

Qui té tres-dos-hu y hu-dos
té tres-dos y tot, senyors.

D. BARTRINANGA.

III.

Es tan hù-quart la total
y d' una tres-quart me mira,
que quant la hù-dos, suspira
d' un modo molt especial.
Es molt quarta repetida,
y d' ella estich tant gelós...
que li regali un tres-dos,
quedantne molt agrahida.

MET GUIXAIRE.

TERS DE SILABAS

.
.
.

Sustituir los punts per lletras que, llegidas vertical y horizontalment, donguin lo següent resultat: 1.ª ratlla, un animal; 2.ª, objecte per' escriuir; 3.ª, un nom de dona.

M. GRASES.

Soluciones a las cavilaciones del número 45

Mudansa: Pa, pe, pi, pò.

Bifront: Sabas.

Geroglífich: Pitjó es la recaiguda que la caiguda.

Las ha endevinat totas tres lo Sr. Rosal, (de Vilafranca). Per consegüent, si envia endevinadas las soluciones d' aquest número, se li regalará un exemplar del drama del senyor Guimerá. *La Boja*.—Als que envihin las d' aquest número y las del següent, se 'ls premiará ab 25 folletos *La emancipación de la mujer obrera*.

Correspondencia particular

J. Pijoan y Silvestre Xato: animarse.—R. Mallorquí: no va prou bé.—J. Palmer y Pages: tampoch.—R. Alonso: lo *Sonet* sembla fet a la taula del cafe.—J. T. y R: ja hi tornarem.—P. S. Pon: no vau, no.—J. M. Feliu: ja hi va lo del seu amic.—E. Mestres y A. Rosal (Vilafranca): tenim a la seva disposició *Bocetos literarios*.

Tipografía Susany y Compañía Muntaner 36.—Teléfono 873

ESPAY PER' ANUNCIS